

VÖRÖS ZÁSZLÓ

Szerkesztőség és kiadó-
hivatal:

Rákóczi-tér 9. szám.

A veszprémmegyei szocialista párt hivatalos lapja.

Megjelenik minden szerdán és szombaton.

Szerkesztőségi és kiadó-
hivatali telefonszám: 61.

Hirdetési árak: Egész évre 36 korona, félévre 18 korona, negyedévre 9 kor.
Egy lappeldány ára 50 fillér.

Nyitólér politsora 2 kor. — Hirdetési áraink: Árszabás szerinti jutányos árak.

Francia vasutasok

megmutatták azt az utat, melyen minden szocialistának, aki a marxizmus alapján áll, haladnia kell. A francia vasutasok országos kongresszusa tiltakozott az erőszakos „béke” ellen, harcot hirdetett a tobzódó imperializmus ellen és végül bejelentette, hogy katonavonatok nem fognak szállítani katonákat, kik a bolsevizmust akarják letörni. Francia vasutas elvtársaink határozatainak súlyt is adtak. Forradalmi cselekvésükkel: a sztrájkkal bizonyították be, hogy nagy erő, hatalmas hatalom van a kezükben.

És a vonatok nem fogják vinni a szegény, félrevezetett proletár katonatömegeket, melyeknek parancsuk: a kapitalizmust megvédeni, a munkásnyüző burzsoát támogatni és a bolsevizmust védő vörös hadsereget megsemmisíteni.

Az entente elszámította egy kissé magát. Sok volt a háborús bevétele, nem gondolt a kiadásokra és az egyenleg fölbomlott. Párisban a hajukat tépik az imperialisták, a nagytőkésék. A népek, melyeknek ők nagy hangon önnrendelkezési jogot kiabáltak — rendelkezni most önnönmagukkal és a párisi békét — hozó hajó léket kapott. Sülyed. A keleten felébredt proletáriátus öntudata, forradalmi tettekre készsége vágta a léket a párisi imperialisták hajóján.

Most kapkodnak. Fordulnak fűzőlához, sőt a magyarországi Tanácsköztársasággal is már szóba állnak. Ez már nagy baj. Ez már a kapitalizmus veszte.

Érthető is. Párisban már határozhatnak, csinálhatnak, amit akarnak.

A hajó kazánját eddig munkások tüntették. Eddig csakis a proletárokon múlt, hogy ment úgy ahogy a hajó.

Most azonban már megállott. A munkások, a proletárok egy új hajóra szálltak fel. A dolgozók hajójára, ahol nincsenek kizsákmányolók. Ahol proletárok döntenek saját sorsuk felett.

A párisi kapitalisták világának horizontján megjelenik a vörös kelet képe.

A francia vasutas elvtársaink sztrájkja megmutatta az utat, meiyen haladva lekövetheti minden ország proletársága a kapitalizmus gödös várait.

Más ut nincs. Csak egy és egyetlen: a bolsevizmus, melyet semmiféle földi hatalom nem állíthat meg világhódoltság útjában.

Síkös Gyula.

A közigazgatás újjászervezése.

A belügyi népbiztosság a közigazgatás újjászervezéséről a következő nyilatkozatot tette:

A tanácsköztársaság ama sarkalatos alapelvéből, hogy a proletáriátus a közhatalmat közvetlenül gyakorolja, önkén: adódik a jövő közigazgatásának szervezete. Ugy a városokban, mint a vidéken minden közigazgatási feladatot a munkások, katonák- és földművelők tanácsai látnak el. A közigazgatás feladatai két irányúak, ugymint: 1. szabályozó (regulatív), 2. (exekutív) közigazgatási feladatok. A szabályozó közigazgatást maguk a tanácsok végzik, az intézkedő, illetve, a végrehajtó közigazgatást pedig a tanácsokból kikülöltött intéző-bizottságok (direktóriumok). Az egyes tanácsok és azok intéző-bizottságainak hatásköre arra a területre terjed ki, amelynek proletáriátusától megbízásukat kapják. A falusi tanács teljes hatalommal intézi a falu ügyeit, a megyei tanács a megye ügyeit és végül a városi tanács a városi közigazgatás ügyvitelét. A hatalmi korlátlanosság azonban kizáróan az egyes tanácsok területére vonatkozik — Mihelyt valamely tanács vagy intéző-bizottsági határozat (szabály), intézkedés a tanács hatáskörén kívül álló ügyet érint, a korlátlanosság megszűnik.

A tanácsok határozatait (szabályok, intézkedések) nem ellenkezhettek a nagyobb területi hatáskörrel rendelkező tanács vagy intéző-bizottság rendelkezéseivel. Ebből következik, hogy az egyes tanácsok a területükön belül működő kisebb tanácsokat ellenőrzik. Az ellenőrző hatalom azonban korlátolt. Amint az alantani tanács nem járhat el a felettes tanács hatáskörébe vágó ügyekben, epen úgy a felettes tanács sem avatkozhatik be ellenőrző hatalommal az alárendelt tanácsnak fenntartott hatáskörébe. A felettes tanácsok ellenőrző joga csupán annak a kérdésnek elbírálására szorítkozhatik, hogy az alantani tanács vagy intéző-bizottság határozata (szabály, intézkedés) nem ellenkezik e az ő, vagy magasabb felettes hatóságok rendelkezéseivel?

A tanácsok ellenőrzését végső fokón a tanácsok országos központi intéző-bizottsága gyakorolja.

A város ügyeit az imént elmondottak szerint munkástanácsai úján a város proletáriátusa önállóan intézi, csak úgy, mint a vármegyei proletáriátus, illetve annak munkástanácsa, a megye ügyeit. A falu és a város között fennálló különbségek általában a kapitalista társadalom amaz igazságtalanságának folyományai, hogy a dolgozók az élet magasabb élvezetéből teljesen ki voltak zárva.

Ezek a kollektív termelés következtében minden bizonnyal megfognak szűnni. Minthogy úgy a nagyipar, mint a nagybirtok felett a munkásság rendelkezik, lehetővé fog válni a termelt javaknak a falu és a város munkásait közt való egyenlő felosztása. Meg fog tehát szűnni az egyenlőtlen részesedés folytán előálló mester-séges elkülönülés, amely eddig a falu és a város proletáriját egymástól oly élesen megkülönböztette. — A tanácskormány egyébként minden igyekvéssel azon lesz, hogy a falu és a város között testvéri kapcsolatot teremtsen.

A falusi proletárnak ép úgy meg kell ismernie, ép oly könnyen kell hozzáférnie a tudomány, művészet, irodalom és kultúra szépségeihez, mint a városi proletárnak. Az egyforma kultúrnió, az egyenlő politikai és gazdasági

jogok minden természetellenes válaszfalat lefog-nak rombolni, amely eddig a falusi és városi dolgozók között fennáll.

Minden esetre bizonyos, hogy mielőtt az új termelés a rendes mederben megindul, a proletáriátus előtt soha nem ismert jólét kilátásai nyílnak meg és ezzel végleg megszűnik az az ellentét, amely eddig a városi munkást a falu proletárijától elválasztotta.

A proletáriátus világforradalmát

meg kell ismerni minden dolgozó embernek, tudatában kell lenni annak, hogy ez a gigászi küzdelem, ami most folyik, nem romboló, pusztító imperialista háború többé a proletáriátus vörös hadserege részéről, hanem építő, egy új világot teremtő, egy szebb, jobb és boldogabb jövőt biztosító megfeszített, szigorú, de jogos harca a dolgozóknak. Harca a békéért, a szabadságért, a dolgozók jobbtlétéért. Harca az elnyomott, megkínzott, félrevezetett proletártömegek felszabadításáért! Ezt meg kell ismerni minden dolgozó testvérnek! Nem területi integritás, hanem a világ proletáriátusának védelme alatt állunk. Nem ismerünk gazdasági határokat a dolgozók és dolgozók között. Nem ismerünk gazdasági harcot, amit a kapitalisták a dolgozók keserves munkája árán üztek. A proletáriátus gazdasági harca azok ellen irányul, akik elrabolták munkaerejük, akik megfosztották a dolgozókat a jólétnek minden lehetőségétől.

„Békességet a földön a jóakaratu emberek!” — ezért folyik a proletáriátus harca az örök békéért. Hiszen a proletáriátus uralma lehetetlenné teszi, hogy a munkás munkaerejéből üzletet, versenyt csináljanak. Nincs többé, aki a munkás munkaerejét elrabolja, azért, hogy azt a világ piacára dobja és versenyt, gazdasági harcot csináljon belőle, s ha nem elég drágán adta el a rablott készletet, akkor félre áll szemlélőnek, a proletárral fölveteti a gyilkos szerszámot s legyilkoltatja a „haza védelme” címén, az „isten kegyelméből lett király” legfelsőbb engedelmével a proletárt a proletárral. Ide vezetett a kapitalizmus harca. Mig a proletáriátus felszabadító küzdelme, mely kiírja, teljesen lehetetlenné teszi a kizsákmányolást, a gazdasági és általában minden harcot, az igazi boldog örök béke felé vezet. Ez a proletáriátus osztályharca. Ezt kell megismerni minden szemleli és fizikai munkát végző proletárnak. Legyen tudatában tehát minden munkás annak, hogy a proletáriátus osztályharca, mint felszabadító harc, jogos és igazságos. Azok, akik az átalakulás ideje alatt ismerkedtek meg a proletáriátus osztályharcával s törekvésükkel igyekeznek meggyőződéses harcra kész lenni a dolgozók uralmának, azok menjenek tovább bátran csüggedetlenül előre azon az uton, melyre őket a proletáriátus diktatúrája állította. Azok, akik még mindig kételkednek ama szent eszmén, az emberiséget megváltó kommunizmus győzelmében, ne tétovázzanak tovább, nincs két út, álljanak sorainkba s vegyék ki részüket a dolgozó emberiséget felszabadító nagy munkából.

A „Vörös Zászló” mult szombati számában „Ellenforradalom” című cikkében olvastam: „Tudjuk, hogy a novemberi forradalom óta pártunkba bevonult emberek legnagyobb részét a szocializmus nagy erényével: a bizalmatlansággal kell fogadni, akik jollehet kizsákmányoltak, de

